

La felicitat? eterna

Des de la Butaca d'en Voltaire. PER L'HOMENOT DE LA PIPA. Il·lustració de MARIA PICASSO

Encara que amb un cert retard, volia compartir amb els lectors la felicitat de què tota la nostra família gaudeix, ja que fa uns mesos (el 2014) vam rebre a casa una resolució que afecta la nostra mare. La resolució és del departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya. Per entendre'n el contingut cal tenir un Màster en Dret Administratiu de la Pompeu (per allò que és de casa). Una vegada llegits els fonaments jurídics i creient que he iniciat un procés de dèficit cognitiu de comprensió molt greu que pot significar un inici de qualsevol condició de demència, passo a llegir el que l'autoritat competent resol.

La resolució determina que la meua mare pot gaudir del servei de promoció de l'autonomia personal per a persones amb dependència ateses en centres de llarga estada psiquiàtrica, del servei de promoció de l'autonomia personal per a persones amb dependència ateses en centres sociosanitaris de llarga estada i torna a repetir per segona vegada aquest servei sociosanitari.

També resol, l'autoritat competent, que el cost de participació de la persona interessada en cadascun dels serveis és de 0 €. Salvats de passar per caixa! L'efecte d'inici dels serveis és del 16 de març de 2009. Atès que la mare va traspasar al cel, espero, el 9 de març de 2009, no podeu suposar l'alegria manifesta de tota la família. Sort que no ho hem sabut fins ara, el cost del trasllat als centres podria portar-nos a la misèria més absoluta. Hi ha transport del cel al centre? Ho fa el transport sanitari? Es va amb taxi? A càrrec de qui va el transport?

I ara, com li diem? Ella, que tanta fe tenia en l'administració catalana, tenia dret a unes prestacions i ens va deixar sense saber que tenia aquestes prestacions cobertes i sense cost (això darrer, donada la gasiveria inherent a tota persona catalana, la podrà haver traslladat al cel per via directa).

Una vegada passats els efectes de la lectura i de la ingesta d'Aromes de Montserrat, el sentiment és de sarcasme i penso que la resolució era per a una altra persona -equivocació d'expedient- que encara espera la resolució o que, a més de crear estructures d'estat, què us sembla si fem que les que ja tenim rutllin una mica millor?